

KİTAP YORUMLARI

Genç psikolojik danışman adaylarının psikoloji içerikli kitap yorumları

Psikolojik
Danışma
ve
Rehberlik
Uygulama
ve
Araştırma
Merkezi

Yayın tarihi 02.01.2024

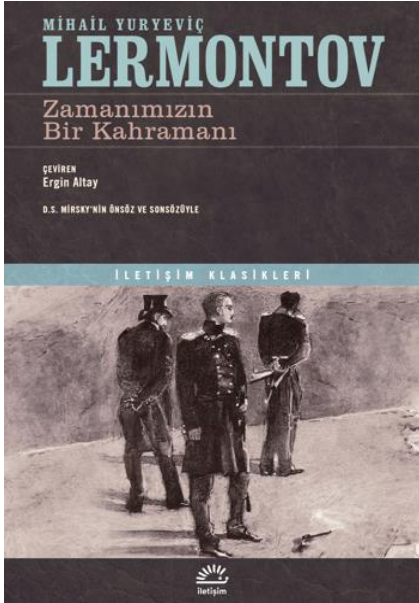
ZAMANIMIZIN BİR KAHRAMANI

“Her şeyden kuşku etmeyi seviyorum ben: Aklın bu durumu, kişiliğin sağlamlığına engel değildir... Tersine, bana gelince, önümde beni neyin beklediğini bilmezsem, her zaman daha bir cesaretle atılırım ileri. Oyle ya, ölümden kötü bir şey yoktur, ölümden de kaçamazsınız!”

Hilal TURAN

Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık lisans öğrencisi

Öncelikle yazarın kısaca hayatından söz etmek istiyorum. Mihail Yuryevich Lermontov. 1814 yılında Moskova’da doğmuştur. Genç yaşta hem annesini hem de babasını kaybetmiş ve ağır bir bunalıma girmiştir. Şiir yazmaya ise bu zamanlarda -1830’lu yıllar- başlamıştır. Dönemin siyasi havasını da eserlerine yansıtan Lermontov, yine dönemin ve Rus yazınının önemli isimlerinden Aleksandr Puşkin’in ölümü üzerine yazdığı şiir sebebiyle sürgün edilmiştir. Lermontov bu şiiri ile büyük yankı getirmiş ve “Puşkin’in varisi” olarak anılmıştır. 1841 yılında bir subayla yaptıkları düello sonucunda hayata gözlerini yummuştur. Rus romanının kurucularından Lermontov “Zamanımızın Bir Kahramanı” eseri ile karşımıza çıkmaktadır.

Peki bize ne anlatır “Zamanımızın Bir Kahramanı”? Kitap kronolojik olarak yazılmadığından iki kısma bölerek anlatmak istiyorum. İlk kısımda; anlatıcı, seyahat eden bir yazar olarak karşımıza çıkmaktadır. Anlatıcımız yolculuğunda, Yüzbaşı Maksim Maksimiç ile tanışır ve yol arkadaşı olurlar. Maksim Maksimiç, bölükte beraber görev aldığı genç subay Grigoriv Aleksandroviç Peçorin ile olan anılarını anlatır. Anlatıcımız ise merakla dinler bütün hikâyeyi. Ve öyle şeyler olur ki o arada, romanımızın kahramanı olan Peçorin’in yazdığı notlar, anlatıcının eline düşer. İşte ikinci kısımda, anlatıcının paylaştığı bu notları okuyoruz. Peçorin’i, bir de kendinden dinliyoruz. Üç hikâyeye vardır bu notlarda: Taman, Prenses Meri ve Kaderci. İnsanı en iyi yine kendisi bilir, tanır deriz ya her zaman. Bu üç başlıkta da çok daha yakından tanıyoruz Peçorin’i, kendi ağzından.

Roman boyunca Peçorin’i anlamaya çalışıyorsunuz. Bir yandan o kendi davranışlarını sürekli sorguluyor öbür yandan siz de sorguluyorsunuz onu. Anlamaya çalışıyorsunuz. Nasıl bu kadar acımasızca aldatabilirsin insanları Peçorin? Yaşam senin için bu kadar mı anlamsız ve alaya alınacak bir yer? Bu koşuşturmacaların ve sürekli kaçışın neden? Ne arıyorsun? Ne istiyorsun? Karşılaştığı her insanda derin yaralar açan Peçorin’e kıızıyorsunuz ama bir başka zaman geliyor ki hak vermek istiyorsunuz. Çünkü gerçekleri da pat pat yüzünüze vuruyor, hiç acımadan. İşte öyle bir karakter Peçorin. “Kaderci” başlıklı son hikâyede ise romanın akışı yavaşlıyor ve daha çok felsefi bir boyuta

geçilerek kader kavramı üzerinde duruluyor. Bununla ilgili de çarpıcı bir olaya şahitlik ederek romanı noktalyorsunuz.

Peki, sonunda Peçorin'e ne oluyor dersiniz? Artık onu merak de eden buyursun okusun. Gerçi kronolojik olarak gitmediği için romanın ortasında öğreniyorsunuz zaten. Lermontov bu eserinde birçok betimlemeye yer vermiş. Bütün karakterleri, dış görünüşüyle, kişilik özellikleriyle, psikolojik çözümlere vererek son derece güzel açıklamış.

Hiç sıkılmadan okuduğum bir kitap oldu. Rus edebiyatı meraklılarına, Puşkin'in eserlerinden sonra Lermontov'un bu eserini de okumalarını tavsiye ederim. Onun dışında, zamanının bir kahramanı olan Peçorin'i tanımak isteyen herkese de tavsiye ederim. Peçorin'e ne kadar kızsam da onu tanıdığım için mutluyum. Bu eserde, farklı farklı insan karakterlerini tanıdım ve hepsini anlamaya çalıştım. Merakla ve ilgiyle... Benim için heyecanlı bir yolculuktu. Okuyacak olanlara, size de iyi yolculuklar dilerim şimdiden.

Keyifli okumalar.